

der indebærer, at en offentlig forvaltningsmyndighed som udgangspunkt er forpligtet til efter begæring at videregive oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed, i det omfang videregivelsen vil være berettiget efter forvaltningslovens regler mv.

Det forudsættes, som beskrevet i pkt. 4.3.3, at bestemmelserne i konkurrencelovens §§ 17 og 18, stk. 1, skal gå forud for den foreslåede bestemmelse i stk. 2 om adgangen til at kræve oplysninger hos andre end den mistænkte. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.3.3.

Til stk. 3

Bestemmelsen indebærer, at en myndighed skal vejlede den mistænkte om, at vedkommende ikke har pligt til at meddele oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Bestemmelsen finder for det første anvendelse i tilfælde, hvor en person efter anmodning eller begæring har pligt til at give en myndighed oplysninger. Endvidere finder bestemmelsen anvendelse i tilfælde, hvor oplysningspligten har karakter af en pligt til af egen drift at meddele en myndighed oplysninger.

I tilfælde, hvor en oplysningspligt først indtræder efter meddelelse af et pålæg fra en myndighed, kan myndigheden ikke meddele et sådant pålæg for så vidt angår oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Myndigheden kan derimod rette henvendelse til den mistænkte med en forespørgsel om, hvorvidt den pågældende frivilligt ønsker at meddele de ønskede oplysninger.

I tilfælde, hvor en oplysningspligt består løbende, f.eks. hvor en person har pligt til hvert år at indsende visse oplysninger, har myndigheden – i tilfælde, hvor den, som oplysningspligten påhviler, er mistænkt for en lovovertrædelse, der kan medføre straf – pligt til i fornødent omfang at meddele den pågældende, at oplysningspligten ikke længere består i forhold til oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Hvis den mistænkte meddeler samtykke til at afgive oplysningerne, skal samtykket være skriftligt og meddeles på et frivilligt, specifikt og informeret grundlag. Om kravene til et samtykke henvises nærmere til bemærkningerne ovenfor til bestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 4.

Til stk. 4

Bestemmelsen indebærer, at en mistænkt kan meddele samtykke til, at myndigheden kan anvende en oplysningspligt overfor en tredjemand med henblik på at

tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag mod den mistænkte.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en tredje mand – uden den mistænkes samtykke – frivilligt kan meddele oplysninger til myndigheden uden at være forpligtet til det.

Et samtykke skal gives på et skriftligt, frivilligt, specifikt og informeret grundlag. Om kravene til et samtykke henvises nærmere til bemærkningerne ovenfor til bestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 4.

Til kapitel 5

Ophævelse mv. af visse kontrolbestemmelser i lovgivningen

I kapitlet fastsættes regler om ophævelse mv. af visse kontrolbestemmelser i lovgivningen.

Til § 11

Bestemmelsen indebærer, at inkassolovens § 28 ophæves. Efter denne bestemmelse har politiet uden retskendelse adgang til lokaler, hvorfra en autorisationsindehaver driver inkassovirksomhed, og til de der-værende forretningsoplysninger for at føre det nødvendige tilsyn med autorisationsindehaverens virksomhed.

Der henvises til pkt. 3.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 12

Den gældende undergrundslovs § 27, stk. 1, indeholder en generel regel om, at tilsynsmyndighedens medarbejdere til enhver tid uden retskendelse, i det omfang det er påkrævet for, at de kan varetage deres hverv, har adgang til alle dele af virksomheden (det vil sige virksomheder, som foretager og er rettighedshavere til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af råstoffer i undergrunden).

Den gældende § 27, stk. 1, omfatter ikke situationer, hvor oplysninger i praksis kan tilvejebringes i kraft af reglen i § 26, stk. 1, hvorefter rettighedshavere skal give tilsynsmyndigheden de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed.

Bestemmelsen har ikke hidtil været anvendt tvangsmæssigt i praksis, og det vurderes ikke at være nødvendigt at opretholde den i sin nuværende bredt formulerede form. Bestemmelsen vurderes dog stadig at være nødvendig i særlige tilfælde, hvor der er nærliggende risiko for, at der ikke sker en hensigtsmæssig anvendelse eller udnyttelse af undergrunden.

Med forslaget præciseres bestemmelsen, således at adgangen uden retskendelse er begrænset til at kunne